

Проповед на празника на светите царе и равноапостоли Константин и Елена

Братя и сестри,

Днешният празник е свързан с богомъдри царе, сторили много за Църквата и за християнството. Свети цар Константин, макар да приема кръщение в зряла възраст, винаги е имал добри християнски дела - издал е едикт за веротърпимост през 313 година и християнството става официална религия и гоненията спират. Царят е инициатор и на свикването на Първия вселенски събор, който осъжда арианската ерес и изгражда Символа на вярата - най-важната догматическа истина, която изповядваме на всяка литургия. Приносът и грижата му за църковните дела са толкова големи, че той сам се нарича "външен епископ". Неговото дело е равноапостолно, той създава и столицата Константинопол - Константиновия град, центъра на християнския свят. Византия, християнската империя, просъществува цели 10 века. Въпреки ислямското завоевание, Византия е още жива, защото ние и до момента служим с двете византийски литургии - на свети Йоан Златоуст и на свети Василий Велики.

Света Елена е майката на свети Константин, чиято пламенна вяра я е довела до Светите земи. Нейно дело е откриването на Кръста Господен, копието и гвоздеите, с които е умъртвен Спасителя. С нейно дарителство са построени благолепни обители навсякъде по Светите земи и е благоустроена Йерусалимската патриаршия. Затова и иконата на днешния празник изобразява свети Константин и света Елена от двете страни на Светия Кръст.

Като имаме техния пример, знаем колко важно е властимащият да е с християнско самосъзнание, с Христов дух. Можем само да се молим за такива управници като свети Константин и света Елена.

По техните молитви Господ да ни спаси и помилва. Амин!

Честито на на всички именици!

21.05.2018 г.